

Döden

Det har berättats av Abu Hurayrah må Allah vara nöjd med honom berättade att Profeten Muhammad - frid vare över honom - sade: *"Nämn ofta njutningarnas förstörare; (döden)"* [1]

Det har återberättats av Ibn 'Umar att Profeten Muhammad - frid vare över honom - frågades om vilken av de troende som är mest intelligent? Profeten Muhammad - frid vare över honom - sade då: *"De som nämner döden oftast, och de som på det bästa sättet förbereder sig för det som sker därefter, dessa är de intelligenta."* [2]

Al-Hasan al-Basri sade: *"Döden har visat detta livs sanna realitet, den låter ingen vis person känna lycka däri. En person som ständigt tänker på döden kommer känna att detta livs betydelse inte är någonting värt, och allt som finns däri känns obetydligt."*

När döden nämndes för Ibn Umar må Allah vara nöjd med honom [3] brukade han skaka likt en fågel, och han brukade samla de lärda varje kväll då de talade tillsammans om döden och domedagen, därefter började de gråta, som om en begravningsceremoni ägde rum bland dem.

Hamid al-Qusayri brukade säga:

"Vi alla är övertygade om att döden kommer, men vi ser ingen som förbereder sig för den.

Vi alla är övertygade att Paradiset existerar, men vi ser ingen som handlar för att komma dit.

Vi alla är övertygade om att Helvetet existerar, men vi ser ingen som är rädda för att hamna däri.

Vad är det då ni är glada över?! Vad är det ni väntar på? Döden!

Döden är den första av Allahs beordningar som kommer till er med antingen gott eller ont, så mina bröder!

Ta den vägen som leder till er Herre på ett på riktigt sätt."

Shumayt bin Ajlan sade: *"Den som riktar sin blick mot döden kommer aldrig att bry sig om han har det bra eller dåligt ställt i detta liv."*

Ha kunskap om att döden är en väldigt allvarlig sak, och människor försummar endast vetenskapen om detta för att de tänker och talar så sällan om den.

De som nämner döden gör det bara med ett försummat hjärta och av den anledningen drar de ingen nytta av att nämna det.

Vägen till att tänka över döden på ett korrekt sätt är att tömma sitt hjärta på andra tankar och verkligen tänka över döden som ligger framför oss, likt den som skall resa till en farlig destination för han kommer inte att tänka på någonting annat än det.

Det bästa sättet att tänka över döden är att tänka på dem som kommit innan oss, sättet de dog på och hur de nu är begravda under jorden.

Ibn Masud må Allah var nöjd med honom sade: *"Den framgångsrike är den som tänker över hur det gick för andra."*

Abu Darda' må Allah vara nöjd med honom sade: *"När de döda nämns, räkna dig själv som om du är en av dem."*

Varje person bör gå till gravplatsen ofta, och när han känner sig trygg med någonting från denna värld bör han tänka på att han en gång kommer att lämna denna sak.

Ibn 'Umar må Allah vara nöjd med honom sade: "Profeten Muhammad - frid vare över honom - tog tag i mina axlar och sade: *"Var i denna värld som om du är en främling eller resande."* [4] Ibn 'Umar brukade säga: *"Om du lever tills kvällen, förvänta dig inte att du kommer nå morgonen, och om du levt fram till morgonen så förvänta dig inte att du kommer att nå kvällen. Ta vara på din hälsa innan din sjukdom, och ditt liv innan din död."*

Ha vetenskap om det vore så att det inte fanns någon svårighet som väntade den stackars tjänaren förutom döden så vore det tillräckligt för att han skall känna sig ängslad över sitt leve, för att för att han skall känna sig bekymrad istället för att känna sig lycklig och att för det skall få honom att kontempera kring döden mycket.

Det konstigaste av allt är att om en person skulle befinna sig i alla sorters lyx och njutning och att han sedan skulle få vänta på att en soldat skulle komma till honom och slå honom fem slag, så skulle det räcka för att få all denna njutning att kännas obefintlig.

Samtidigt så väntar varje person på att dödsängeln kan komma när som helst och slita ut hans själ ur kroppen. Han förbiser endast detta på grund av sin ignorans och för att han låtit sig luras.

Ha kännedom om att döden är värre än att slås med ett svärd. När en person blir slagen skriker han endast och ber om hjälp för att kunna hålla kvar sin styrka.

Vad det gäller den döde så slutar hans röst att fungera på grund av den otroliga smärtan han känner av.

De svårigheter han går igenom blir allt tyngre, smärtan tar över hans hjärta och sprider sig till varje del av kroppen och alla hans kroppsdelar försvagas, tills det inte finns någon styrka kvar för att be om hjälp. Han önskar att han bara kunde ha kvar lite styrka för att kunna vila ut, skrika och be om hjälp.

Själen dras ut från alla ådror, varje kroppsdel dör ut steg för steg. Först svalnar hans fötter, därefter vaderna, sedan låren tills kylan når halsen. Vid det tillfället ser han denna värld och dess invånare för den sista gången och dörren för att ångra sig har stängts.

Profeten Muhammad - frid vare över honom - sade:

*"Allah accepterar tjänarens ånger till Honom till dess att själen når halsen."***[5]**

Sammanfattning av sid. 483 – 489 av boken Mukhtasar minhaj al-Qasidin

Av Ahmad bin Qudamah al-Maqdisi

[1] Återberättad av at-Tirmidhi (2307), an-Nasa'i (1834) och Ibn Majah (4258) och Shaykh al-Albani förklarade att den var autentisk i Sahih al-Jami (1210)

[2] Återberättad av Ibn Majah (4295) och Shaykh al-Albani förklarade att dess kedja var god (hasan) i Sahih at-Targhib (3335)

[3] adh-Dhahabi nämnde samma historia om 'Umar bin Abdil Aziz i Siyar A'lam un-Nubala' (5/138), och Imam Ahmad bin Qudamah nämner inte källan till denna händelse av Ibn 'Umar.

[4] Återberättad i al-Bukhari (6416)

[5] Återberättad i at-Tirmidhi (3537) och Ibn Majah (4253) av Ibn Umar och Shaykh al-Albani förklarade att den är autentisk i Sahih al-Jami (1903)